

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὅγδοος

Συνδρομή ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ
1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσια.—Πραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

30 Δεκεμβρίου 1879

Σφραγὶς τοῦ

ΔΑΣΜΟΛΟΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΟΡΟΥ

ἐπὶ ἐπαναστάσεως.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

KINEZOU ΠΑΘΗΜΑΤΑ EN KINAI

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου.

Συνέχεια· ἰδί· σελ. 801.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ὅπου ὁ Κραὶγ καὶ ὁ Φράυ γνωρίζονται ἐπισήμως εἰς τὸν νέον πελάτην τῆς «Ἐκατοντούτιδος».

— Ναί, κύριε Βίδουρφ, ἀπλουστάτον τέχνασμα τοῦ χρηματιστηρίου! παιγνίδι ἀμερικανικόν! εἶπεν ὁ Κίν-Φό εἰς τὸν κύριον πράκτορα τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας.

Ὁ ἐντιμότατος Γουλιέλμος Ι. Βίδουρφ ἐμείδιεν ὡς ἐμπειροπράγμων.

— Ὁμασίον παιγνίδι, τῇ ἀληθείᾳ, εἶπε, διότι ὅλος ὁ κόσμος ἐγελάσθη.

— Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνταποκριτῆς μου! ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό. Ψευδὴς ἢ παῦσις τῶν πληρωμῶν, κύριέ μου, ψευδὴς ἢ πτώχευσις, ψευδὴς ἢ εἶδησις. Μετὰ οὗτῳ ἡμέρας ἐπληρώνετο πᾶς προσερχόμενος. Τὸ τέχνασμα εἶχεν ἐπιτύχει. Αἱ μετοχαί, ἀφοῦ ἔπεσαν ὀγδοῆντα τοῖς ἑκατόν, ἠγοράσθησαν εἰς μηδαμινὰς τιμὰς ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν, καὶ ὅτε ὁ κόσμος ὑπῆγε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Διευθυντήν, τί θὰ ἐδίδεν ἢ πτώχευσις, — Ἐκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατόν, ἀπεκρίθη ἐρασιμώτατα. Αὐτὰ μοῦ γράφει ὁ ἀνταποκριτῆς μου εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν ἔλαβον σήμερον τὸ πρωτὸν, καθ' ἣν στιγμὴν, νομίζων ἑμαυτὸν ἐντελῶς κατεστραμμένον, ἐμελλόν. . .

— Ν'αὐτοκτονήσετε; ἀνέκραξεν ὁ Κ. Βίδουρφ.

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό· καθ' ἣν στιγμήν ἐμελλόν νὰ δολοφονηθῶ!

— Νὰ δολοφονηθῆτε;

— Ἐπὶ τῇ γραπτῇ μου συναίνεσει. Δολοφονία συμπεφωνημένη ἐνόρκως, ἥτις ἤθελε σὰς στοιχίσει. . .

— Διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων, ἀπήντησεν ὁ ἐντιμότατος Βίδουρφ, ἀφοῦ εἶχον ἀσφαλισθῆ ὅλα τοῦ θανάτου τὰ εἶδη. Ἄ! πόσον ἠθέλομεν σὰς λυπηθῆ, φίλτατέ μου κύριε!

— Διὰ τὸ κεφάλαιον;

— Καὶ διὰ τοὺς τόκους!

Ὁ Γουλιέλμος Ι. Βίδουρφ ἔδραξε τὴν χεῖρα τοῦ πελάτου του, καὶ διέσεισεν αὐτὴν ἐγκαρδίως, ἀμερικανικῶ τῷ τρόπῳ.

— Ἄλλὰ δὲν ἐνοῶ . . . προσέθηκε.

— Τώρα θὰ ἐνοήσετε, ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό.

Καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν πράκτορα ὅποιαν ἀπέναντι αὐτοῦ εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρέωσιν ἀνθρώπος, εἰς ὃν ὄφειλε νὰ ἔχη πᾶσαν ἐμπιστοσύνην. Ἀνέφερε μάλιστα τὰς λέξεις τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος εἶχεν ἐν τῷ θυλακίῳ του, καὶ ἥτις ἀπήλλασεν αὐτὸν πάσης καταδιώξεως καὶ πάσης ποινῆς. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἦτο, ὅτι ἀναμφιβόλως ἢ δοθεῖσα ὑπόσχεσις ἤθελεν ἐκτελεσθῆ, καὶ τηρηθῆ ἀκριβέστατα ὁ λόγος τοῦ Βάγγ.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε φίλος; ἠρώτησεν ὁ κύριος πράκτωρ.

— Φίλος, ἀπήντησεν ὁ Κίν-Φό.

— Καὶ ἔνεκα φιλίας λοιπόν. . .

— Ἐνεκα φιλίας, καὶ—τίς οἶδεν—ἴσως καὶ ἔνεκα συμφέροντος. Ἡσφάλισα ὑπὲρ αὐτοῦ πενήτηκοντα χιλιάδας ταλλήρων ἐν περιπτώσει θανάτου μου.

— Πεντήκοντα χιλιάδας ταλλήρων! ἀνέκραξεν ὁ Κ. Βίδουρφ. Εἶνε λοιπόν ὁ Κ. Βάγγ;

— Αὐτὸς ὁ ἴδιος.

— Εἰς φιλόσοφος! Ποτὲ δὲν θὰ. . .

Ὀλίγου δεῖν ὁ Κίν-Φό ἀπεκρίνετο:

— Ὁ φιλόσοφος αὐτὸς εἶνε ἀρχαῖος Τάϊ-Πίγγ. Ἐξῆσε τὸ ἡμισυ τῆς ζωῆς του φονεύων, καὶ τώρα ὅτε ἔχει πρόχειρον τὴν εὐκαιρίαν θὰ φονεύσῃ βεβαίως καὶ πάλιν.

Ἄλλ' οὐδὲν εἶπε, φοβούμενοξ μὴ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὸν Βάγγ, ὃν ὁ Βίδουρφ δὲν ἤθελε βεβαίως διστάσει νὰ καταγγεῖλῃ εἰς τὸν κυβερ-

νήτην τῆς ἐπαρχίας ὡς ἀρχαῖον Τάϊ-Πίγγ. Ἐσώζετο βεβαίως οὕτω ὁ Κιν-Φό, ἀλλ' ἀπόλλυτο ὁ φιλόσοφος.

— Τότε ἤμπορε νὰ γείνη ἐν ἀπλούστατον πρᾶγμα, ὑπέλαβεν ὁ πράκτωρ τῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρίας.

— Ποῖον ;

— Νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Κ. Βάγγ, ὅτι τὰ πάντα διελύθησαν, καὶ νὰ τοῦ ζητηθῇ ὀπίσω ἡ κινδυνώδης ἐκείνη ἐπιστολή.

— Ὁ λόγος εὐκολος, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δύσκολον, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Ὁ Βάγγ ἔγεινεν ἄφαντος ἀπὸ χθές, καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει ποῦ ὑπῆγε.

— Οὐμ ! εἶπεν ὁ Κ. Βίδουρφ, οὕτινος τὸ ἐπιφώνημα αὐτὸ ἐμαρτύρει τὴν στενοχωρίαν.

Θεωρῶν δ' ἀτενῶς τὸν πελάτην του,

— Καὶ τώρα, ἠρώτησε, φίλτατέ μου κύριε, δὲν ἔχετε καμμίαν διάθεσιν ν' ἀποθάνητε ;

— Ἀπολύτως καμμίαν, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Τὸ τέχνασμα τῆς Κεντρικῆς Καλιφορνικῆς Τραπεζίης ἐδιπλασίασε σχεδὸν τὴν περιουσίαν μου, καὶ ἀπόφασιν ἔχω νὰ νυμφευθῶ. Δὲν θὰ τὸ πράξω ὁμῶς, πρὶν ἢ ἐπανεύρω τὸν Βάγγ, ἢ πρὶν παρελθῆ ἔντελῶς ἡ προθεσμία μας.

— Ἡ ὁποία λήγει ;

— Τὴν 25 Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους. Κατ' αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Ἐκατορτούτις διατρέχει σπουδαίους κινδύνους, καὶ εἶν' ἔργον τῆς ἐπομένως νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα.

— Καὶ νὰ ἐπανεύρῃ τὸν φιλόσοφον, προσέθηκεν ὁ ἐντιμότητος Κ. Βίδουρφ.

Ὁ πράκτωρ περιεπάτησεν ἐπὶ τινος στιγμῆς, συμπλέκων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν νώτων· εἶτα δέ,

— Θὰ τὸν ἐπανεύρωμεν, εἶπε, τὸν πρόθυμον αὐτὸν φίλον, καὶ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἂν κρύπτεται. Ἄλλ' ἔως νὰ τὸν εὑρωμεν, θὰ σᾶς προφυλάξωμεν κατὰ πάσης ἀποπειρας δολοφονίας, ὅπως σᾶς ἐπροφυλάττομεν ἔως τώρα κατὰ πάσης ἀποπειρας αὐτοχειρίας.

— Τί ἐννοεῖτε ; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Ὅτι ἀπὸ τὴν τριακοστὴν παρελθόντος Ἀπριλίου, ἡμέραν καθ' ἣν ὑπεγράψατε τὴν ἀσφαλείαν σας, δύο πράκτορές μου παρηκολούθησαν ὅλα σας τὰ βήματα, παρετήρησαν πᾶσάν σας ἐνέργειαν, καὶ κατεσκόπευσαν πᾶσάν σας πρᾶξιν.

— Δὲν παρετήρησα . . .

— ὦ ! εἶνε ἄνθρωποι διχρητικοί ! Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς τοὺς παρουσιάσω, τώρα ὅτε πλέον δὲν θ' ἀναγκάζωνται νὰ κρύπτουν τὰ διαβήματά των, εἰμὴ μόνον ἀπέναντι τοῦ Κ. Βάγγ.

— Εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό.

— Οἱ Κραϊγ-Φράϋ θὰ εἶν' ἐδῶ, ἀφοῦ εἶσθε καὶ σεῖς.

Καὶ ὁ Γουλιέλμος Ι. Βίδουρφ ἐφώνησε :

— Κραϊγ-Φράϋ !

Ὁ Κραϊγ καὶ ὁ Φράϋ ἦσαν ἀληθῶς ὄπισθεν

τῆς θύρας τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου. Εἶχον παρηκολούθησει τὸν πελάτην τῆς Ἐκατορτούτιδος μέχρι τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ ἀνεμῶν τὴν ἐξοδὸν του.

— Κραϊγ-Φράϋ, εἶπε τότε ὁ κύριος πράκτωρ, ἐνόσφ διαρκεῖ ἡ ἀσφαλεία του, δὲν ἔχετε πλέον νὰ προφυλάξετε τὸν πολύτιμον πελάτην μας κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀλλ' ἐναντίον ἐνὸς φίλου του, τοῦ φιλοσόφου Βάγγ, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸν δολοφονήσῃ.

Καὶ ἀνεκοινώθησαν ἐν ὀλίγοις τὰ πρᾶγματα εἰς τοὺς δύο ἀχωρίστους, οἵτινες κατανοήσαντες τί συνέβαινεν, ἀπεδέχθησαν τὴν ἀποστολήν των. Ὁ πλούσιος Κιν-Φό ἦτο ὑπὸ τὴν αἰγίδα των, καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην πλειοτέρων ὑπηρετῶν.

Τί τὸ πρακτέον τόρα ;

Δύο μέσα ὑπῆρχον, ὡς παρετήρησεν ὁ κύριος πράκτωρ ἢ νὰ προφυλαχθῇ ἐπιμελῶς ὁ Κιν-Φό ἐντὸς τῆς ἐν Σάγγ-Καί οἰκίας του, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ὁ Βάγγ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν Κραϊγ-Φράϋ, ἢ νὰ καταβληθῇ πᾶσα σπουδὴ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς δικομῆς τοῦ Βάγγ καὶ ἀνάληψιν τῆς τρομερᾶς ἐπιστολῆς.

— Ὁ πρῶτος τρόπος εἶνε ἀνωφελής, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Ὁ Βάγγ θὰ κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ μέχρις ἐμοῦ χωρὶς νὰ τὸν ἴδῃ τις, ἀφοῦ ἡ οἰκία μου εἶνε οἰκία του. Πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ τὸν ἀνεύρωμεν.

— Ἐχετε δίκαιον, παρετήρησεν ὁ Γουλιέλμος Ι. Βίδουρφ. Τὸ ἀσφαλέστερον εἶνε νὰ ἐπανεύρωμεν τὸν κύριον Βάγγ· καὶ θὰ τὸν ἐπανεύρωμεν.

— Νεκρὸν . . . εἶπεν ὁ Κραϊγ.

— Ἡ ζῶντα, εἶπεν ὁ Φράϋ.

— Ὅχι ! ζῶντα ! ἀνεκράξεν ὁ Κιν-Φό. Δὲν ἐννοῶ νὰ κινδυνεύσῃ διόλου ὁ Βάγγ ἐξ αἰτίας μου.

— Κραϊγ καὶ Φράϋ, προσέθηκεν ὁ Κ. Βίδουρφ, εἶσθε ὑπεύθυνοι διὰ τὸν πελάτην μας ἐβδομήκοντα ἑπτὰ ἡμέρας ἀκόμη. Μέχρι τῆς τριακοστῆς προσεχοῦς Ἰουνίου ὁ κύριος ἀξίζει δι' ἡμᾶς διακοσίας χιλιάδας τάλληρα.

Μετὰ ταῦτα ὁ πελάτης καὶ ὁ κύριος πράκτωρ τῆς Ἐκατορτούτιδος ἀπεχωρίσθησαν ἀλλήλων· μετὰ δέκα δὲ λεπτά ὁ Κιν-Φό, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν δύο του σωματοφυλάκων, ἐπανήρχετο εἰς τὴν κατοικίαν του.

Ὅτε ὁ Σούν εἶδε τοὺς Κραϊγ καὶ Φράϋ ἐπισήμως ἐγκατεστημένους ἐν τῷ οἴκῳ, ἠσθάνθη λύπην τινὰ διὰ τοῦτο. Αἱ ἐρωτήσεις των καὶ αἱ ἀποκρίσεις του ἔπαυον πλέον, καὶ ἐπομένως ἔπαυον καὶ τὰ χρήματα ! Πλὴν δὲ τούτου, ὁ κύριός του, ἀνακτῶν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ζωῆς, ἀνέκτα καὶ τοὺς τραχεῖς τὸν τρόπος πρὸς τὸν ἀδέξιον καὶ ἀνηρόν ὑπηρετήν. Ταλαίπωρος Σούν ! Τί θὰ ἔλεγεν ἄρᾳ γε, ἂν ἐγνώριζε, τί τοῦ ἐπεφύλασσε τὸ μέλλον !

Ἡ πρώτη τοῦ Κιν-Φό μέριμνα ὑπῆρξε γὰρ φωνογραφησθῆναι εἰς Πεκίον, ὁδὸς Σά-Κούα, τὴν τροπὴν τῆς τύχης, ἥτις καθίστα αὐτὸν πλουσιώτερον ἢ πρὶν. Ἡ δὲ νεαρὰ γυνὴ ἤκουσε τὴν φωνὴν ἐκείνην, ἣν ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε στερηθῆ διὰ παντός, ἐπαναλαμβάνουσαν τοὺς τρυφερωτέρους τῶν λόγων. Ἐπιελθὼν, ἔλεγε, νὰ ἐπανάβῃ τὴν ἀγαπητὴν του μικρὰν ἀδελφὴν, καὶ πρὶν ἢ παρῆρατο ἡ ἐβδόμη σελήνη, θὰ ἔτρεχε πρὸς αὐτήν, ἵνα μὴ πλέον τὴν ἀφήσῃ. Μὴ θελήσας δὲ ἀπαξ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν δυστυχῆ, δὲν ἤθελε πλέον νὰ τὴν ἀφήσῃ χθρῶν.

Ἡ Δε-Οὐ δὲν ἐνόησε καλῶς πὶ ἐσήμαινε ἡ τελευταία αὐτῆ φράσις· ἐν μόνον κατενόει, ὅτι ὁ μνηστήρ τῆς ἐπαρῆρατο, καὶ ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν θὰ ἦτο πλησίον τῆς.

Τὴν ἡμέραν δ' ἐκείνην οὐδεμία ὑπῆρξε ἐτυχεστέρα γυνὴ κατ' ὄλον τὸ Οὐράνιον Κράτος.

Ἀληθῶς δέ, ἐντελής ἀντίδρασις εἶχε ἐπέλθει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Κιν-Φό, ὅστις εἶχε γείνει τετράκις ἐκατομμυριοῦχος, χάρις εἰς τὴν ἐπικεροδῆ κερδοσκοπίαν τῆς Κεντρικῆς Καλιφορνικῆς Τραπεζῆς. Ἐπόθει νῦν νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ζήσῃ καλῶς. Εἴκοσιν ἡμερῶν συγκινήσεις εἶχον μεταμορφώσῃ αὐτόν. Οὔτε ὁ μανδρινὸς Πάο-Σέν, οὔτε ὁ ἔμπορος Γίν-Πάγγ, οὔτε Τιμ, ὁ ἀβροδίαιτος, οὔτε Χουάλ, ὁ λόγιος ἤθελον πλέον ἀναγνωρίσει τὸν ἀπαθῆ ἀμφιτρώνα, ὅστις εἶχε ἀπαχαιρετίσει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ πλοῦτου κήπου τοῦ παταμοῦ τῶν Μαργαριτῶν. Ὁ δὲ Βάγγ, ἂν παρταμοῦ, δὲν θὰ ἐπίστευε τοὺς ἰδίους που ὀφθαλμούς· ἀλλ' εἶχε γείνει ἀφαντος, χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἴχνος, οὐδ' ἀνεφαίνετο πλέον ἐν Σάγγ-Χαί. Τοῦτο δὲ προῦξένοι διχοκῆ μέριμναν εἰς τὸν Κιν-Φό καὶ ἀδιάκοπον ἀγωνίαν εἰς τοὺς δύο τοῦ σωματοφύλακας.

Ὁκτῶ ἡμέρας βραδύτερον, τὴν 24 Μαΐου, οὐδεμία ὑπῆρχε περὶ τοῦ φιλοσόφου εἰδήσεις, καὶ ἀδύνατος ἐπομένως ἦτο οἰαδήποτε αὐτοῦ ἀναζήτησις. Μάτην ὁ Κιν-Φό, ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ εἶχον διερευνῆσαι πᾶσαν ξένην παραχώρησιν, τὰς ἀγοράς, τὰς ὑπόπτους συνοικίας, τὰ περίχωρα τοῦ Σάγγ-Χαί. Μάτην οἱ δεξιώτατοι ἀστυνομικοὶ ἰχνηλάται εἶχον ἐκστρατεύσει. Ὁ φιλόσοφος δὲν εὕρισκετο.

Ἐν τούτοις ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ, ἐπὶ μᾶλλον ἀνήσυχοι, ἐπὶπύξανον τὰς προσυλάξεις των. Οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἀπαχωρίζοντο τοῦ πελάτου των· ἔτρωγον παρὰ τὴν τράπεζάν του, καὶ κατεκλίνοντο ἐν τῷ κοιτῶνί του. Ἡθέλησαν μάλιστα νὰ τὸν πείσωσι νὰ ἐνδύθῃ χαλύδινον ἀλυσσιδεωτὸν θώρακα, ἵνα προφυλαχθῇ κατὰ τοῦ ἐγγχειριδίου, καὶ νὰ τωγῇ μόνον ὡς βραστά, ἵν' ἀποφύγῃ τὸ δηλητήριον. Ἀλλ' ὁ Κιν-Φό, πρέπει νὰ τ' ὁμολογήσωμεν, ἀπερῆριψε τὰς προτάσεις των. Τί ἄλλο ἔμεναν, ἢ νὰ τὸν κλείσωσιν ἐπὶ δύο μηνῶν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου τῆς Ἐκατοτοῦ-

τιδος, ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι ἤξιζε διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων!

Τότε ὁ Γουλιέλμος I. Βίδουλοφ, πρακτικώτερος πολὺ, προέτεινε εἰς αὐτὸν νὰ τῷ ἀποδώσῃ τὸ καταβληθὲν ἀσφάλιστρον καὶ νὰ διαλύσῃ τὴν ἀσφάλειαν.

— Λυποῦμαι πολὺ, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό, ἀλλ' ἡ συμφωνία μας εἶνε συμφωνία, καὶ θὰ ὑποστήσῃ τὰς συνεπείας τῆς.

— Ἔστω, ἀπήντησεν ὁ κύριος πράκτωρ, ἀποδεχόμενος ὅ,τι δὲν ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ, ἔστω! Ἐχετὲ δίκαιον. Κανεὶς δὲν θὰ σᾶς φυλάξῃ καλλίτερον ἀπὸ ἡμᾶς.

— Οὔτε εὐθηνότερα! ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τῇ 30 Δεκεμβρίου, ἑσπέρας. — Ἡμῖν κληνῆρης μόλις ἀπαλλαγὴς σφοδροῦ πυρετοῦ, πολὺν χρόνον κρατήσαντός με μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου. Ὁ ἐγκέφαλός μου ἐκλελυμένος προσεπάθει νὰ ἀναλάβῃ τὴν δραστηριότητά του, καὶ ὁ νοῦς μου ἐπαρῆρατο ἀτελής ἔτι καὶ συγκεχυμένος ὡς φωτεινὴ ἀκτίς διαπερῶσα τὰ νέφη. Ἡσθανόμην δὲ ἐκ διαλειμμάτων ἐπανερχομένην τὴν ζάλην, ἥτις συνέχευε πᾶσάν μου ἀντίληψιν. Ἐκυμαινόμην, οὕτως εἰπεῖν, μεταξὺ παραφροσύνης καὶ φρονήσεως.

Ἀλλ' ἐνόησε ὅμως τὰ πάντα μοι ἐνεφανίζοντό καθαρὰ ὡς αἱ ἀπόψεις αἱ ἐκτεινόμεναι ἐνώπιον ἡμῶν, ὅταν ἀπὸ τῆς κορυφῆς ὑψηλοῦ ὄρους κατοπτεύωμεν τὰ πέριξ, καθαρὰς οὐσῆς τῆς ἀτμοσφαιρας. Διακρίνομεν τὰ ὕδατα, τὰ δάση, τὰ χωρία, τὰ ποίμνια καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν καλύβην τὴν ἐπὶ τοῦ χειλοῦς τοῦ κρηνοῦ ἰσταμένην. Ἐπειτα αἴφνης ἐπέροχεται λαίλαψ μετὰ πυκνῆς ομίχλης, καὶ τὰ πάντα συνταράσσονται καὶ συγχέονται.

Ἐν ᾧ δὲ ἐπλανώμην ἐν τῇ ἀβεβαίᾳ ταύτῃ καταστάσει τῆς ἐρηγηόσεως καὶ τοῦ ὄνιρου, οὐδόλως διακρίνων τὸ πραγματικὸν ἀπὸ τοῦ φανταστικοῦ, ἰδοὺ αἴφνης ἐνώπιόν μου ὑπὸ τὸ ἐκκρεμὲς ὠρολόγιον, οὐ ὁ εὐχῆος σφιγμὸς μετρεῖ τὰς ὥρας, ἐπεφάνη τις γυνὴ!

Εὐθὺς ἐκ τοῦ πρώτου βλέμματος ἠδύνατό τις νὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ἦτο κόρη τῆς Βύας. Τὸ βλέμμα αὐτῆς εἶχε τὴν σθενυμένην λάμψιν δύοντος ἀστρου, τὸ δὲ πρόσωπον τὴν ὠχρότητα ὑπερτάτης ἀγωνίας. Ἐνδεδυμένα ἐσθῆτα ποικιλόχρουν, ἐφ' ἧς τὰ λαμπρότατα χρώματα συνεπαίζον φαῖδρά μετὰ τῶν ἀμαυροτάτων καὶ πενθίμων, ἐκράτει στέφανον φυλλοροοῦντα.

Παρατηρήσας αὐτὴν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τὴν ἠρώτησα τὸ ὄνομά της καὶ τί ἐζήτηε ἐν τῇ πρώτῃ μου. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς παρακολουθεῦντες